

men til at tage mere med. Min Henstilling gik derfor heller ikke saa meget ud paa, at man skulde stræbe tilbage igen, som paa, om man ikke ogsaa paa det Omraade, hvor man er bleven tilbage, maatte gaa videre. Thi som det nu er, kommer man til det besynderlige Resultat, at medens det særlig er Hensynet til den store Risiko ved den industrielle Virksomhed, der har givet Stødet til hele Lovgivningsforanstaltningen, saa er det i Virkeligheden nu det industrielle Omraade, der kommer til at staa tilbage for de andre Omraader; der er paa dette Omraade nogle, som kommer til at staa udenfor, medens man paa andre Omraader har taget de tilsvarende Virksomheder med.

Indenrigsministeren (Sjogerslev): Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) mente, at Hovedsagen var at fastslaa Arbejdsgiverens Ansvarlighed. Hovedsagen, som Lovforslaget her foreligger, forekommer mig at være at fastslaa Arbejdsgiverens solidariske Ansvar. Det er jo nemlig derved, at det bliver muligt at gennemføre Sagen. Det vilde stille sig langt vanskeligere og langt mere betænkelig, hvis man blot vilde sige, at den enkelte Arbejdsgiver skal bære Risikoen for de Uheld, der indtræffe i hans Bedrift. Det vilde i mange Tilfælde være umuligt og ved en meget stor Risiko blive en meget vanskelig Sag. Det forekommer mig derfor, at det dog maatte derfor ikke vilde være saa let at saa dette Forslag plantet over paa et andet Grundlag; men det er for Resten noget, der kan komme under Overvejelse. Jeg tror ikke, det er let. Det er overvejet mange Gange, hvorledes man skulde bære sig ad. At Arbejdsgiveren, hvis man gik til en Erstatningspligt, en udvidet Erstatningspligt, for ham, vilde frigøre sig for denne ved at forsikre Erstatningspligten, ganske som man gør i Dødblikket, tvivler jeg ikke om; men saa vilde han rimeligvis gøre det ved en Kapitalforsikring, hvilket jeg for min Person finder mindre heldigt end en vedblivende Aarsunderstøttelse. Derhos vilde saa Spørgsmaalet om Soliditeten af den vedkommende Anstalt komme op. Jeg er ganske enig i, at der vistnok vil opstaa Anstalt paa Anstalt, som vil paatage sig Forsikringen, naar den bliver paabudt

som Pligt, thi saa vil det blive en stor Forretning. Men hvorledes disse Anstalter ville komme til at se ud, bliver en anden Sag, og det vil blive temmelig uoverkommeligt for en Administration at paatage sig Garantien for, at de due; det vilde i Virkeligheden blive en meget vidtrækkende Garant. Man hører jo allerede nu Anker — maatte med Høje — over, hvorledes fremmede Livsforsikringsanstalter brede sig og gennem Agenter tilbyde alle mulige Fordele, medens det er bitterligt nok for dem, der kende til det, at det er dem umuligt at byde bedre og solidere Vilkaar end vore egne, hjemlige Anstalter. Det staar altsaa for mig som meget misligt at komme ind paa en Forsikringspligt, hvor der kun vilde blive Udgang til private Selskaber. Men det kan jo overvejes som saa meget andet. Jeg er ganske enig i, hvad der blev udtalt af et æret Medlem, at denne Lov kan ændres senere, hvis man virkelig skulde komme til det Resultat, at den fungerede lidet fyldestgørende. Hvis man mente, at Erhvervsfællesindet saavel som Arbejderne være bedre tjente med at gaa en anden Vej, saa vilde man jo netop, i Kraft af det valgte Vignings-system, forholdsvis let kunne komme til en anden Ordning. Jeg tror nu nok, at det vil vise sig, at denne i Længden vil staa til. Med Hensyn til Søløven vil det fornødne Hensyn kunne blive taget, naar man faar Loven at se, før den Tid vil det vanskeligt kunne gøres. Men det er jo ikke uden Eksempler, at man har henvist til fremtidige Bestemmelser, at man har sagt: Naar der kommer en Lov om den og den Materie, skulle de regulatoriske Bestemmelser, der findes i en anden Lov, gaa ind under dens Bestemmelser. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) nævnte igen, at visse Arbejdere være saa vel stillede, nemlig Landbrugsarbejderne og visse mindre heldig stillede, men det forekommer mig, at det ærede Medlem her overser en Ting. Jeg kan bedre forstaa, at man siger, at det kan være et Spørgsmaal, om disse Forsikringer for Landbrugets Arbejdere overhovedet skulle etableres. Men det forekommer mig, at den Ydelse, som bliver vedkommende til Del fra Anstalten, maa dækkes efter Dæknings-systemet, naar den er frivillig, og for de andre efter Vignings-systemet.